

אותו עמה להיות חבוש עמה
ברצועה של תפלין של יד, כמו
שבארובה בעלי המשנה (יחזקאל כד)
פארף חבוש עליך. אלו תפלין,
כמו שבארובה לעיל.

ומיד שקושר אותם, צריך ליחד
אותם ביחוד של אחד, א"ח עם
ד', שהיא כלולה מארבע פרשיות
של תפלין, והיא הרביעית
לארבע האותיות של הקדוש
ברוך הוא. ה' הרביעית השלמות
של השם יהו"ה, והיא הקוץ של
האות דל"ת, עשירית לא"ח,
שהוא תשע בחשבון, ובה נשלם
לעשרה. כמו זה יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, והרי פרושה.

ומשום זה תקנו לקרא קריאת
שמע בתפלין. ופרשה בעלי
המשנה, שמי שקורא קריאת
שמע בלי תפלין, כאלו מעיד
עדות שקר. והקשר של הקדוש
ברוך הוא והשכינה צדיק, אות
של תפלין. ובאותו זמן שקושר
אותם בו לקדוש ברוך הוא
ושכינתו, מי ששח בינתים -
עברה היא בידו.

ותפלין של ראש הוא תפלין,
האם שמעטרת אותו לקדוש
ברוך הוא, עליה נאמר ובזרוע
עזו. כמו שבארובה בעלי המשנה,
(ישעיה סב) נשבע ה' בימינו - זו
תורה. ובזרוע עזו - אלו תפלין
שבראש. גבורה הוא זרוע שלו,
והיא עזו, והרי פרושה. ושכינת
עזו בגבהי מרומים, הוא אלהינו,
מהצד שלו תפלה של יד אינה
מעכבת של ראש וכו', שכל אחת
היא מצוה בפני עצמה. מצד האם
אותם ההיות שבאמצע, כמו
שבארובה, והרי נתבאר. ומשום
שלא בקיאים אלו של הדור
האחרון, שמים שני זוגות תפלין,
מספק שלא יודעים בסוד הנה (שניהם נצרכים).

ברצועה ותפלין יד, כמא דאוקמוה מארי
מתניתין. (יחזקאל כד יז) פארף חבוש עליך, אלו
תפלין כמא דאוקמוה לעיל.

ומיד דקשיר לון צריך ליחד לון ביחודא
דאחד א"ח עם ד', דאיהי פלילא
מארבע פרשין ותפלין, ואיהי רביעית לארבע
אתון דקודשא בריך הוא. ה' רביעאה שלימו
דשם יהו"ה, ואיהי קוצא דאת דל"ת עשירית
לא"ח, דאיהו תשע בחשבון, ובה אשתילים
לעשרה. כגונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והא
אוקמוה.

ובגין דא תקינו למקרי קריאת שמע בתפלין.
ואוקמוה מארי מתניתין, דמאן דקארי
קריאת שמע בלא תפלין, כאלו סהיד סהדותא
דשקרא. וקשורא דקודשא בריך הוא
ושכינתא צדיק אות ותפלין. ובההוא זמנא
דקשיר לון ביה לקודשא בריך הוא ושכינתה,
מאן דשח בינתים עברה היא בידו.

ותפלין דרישא איהו תפלין אימא דעטרת ליה
לקודשא בריך הוא. עלה אתמר (ישעיה
סב ח) ובזרוע עזו. כמא דאוקמוהו מארי
מתניתין נשבע ה' בימינו, זו תורה. ובזרוע
עזו וגו', אלו תפלין שבראש. גבורה איהו
זרוע דילה ואיהי עזו, והא אוקמוה. ושכינת
עזו בגבהי מרומים, הוא אלהינו מסטרא דילה
תפלה דיד אינה מעכבת של ראש וכו'. דכל
חד איהי מצוה בפני עצמה. מסטרא דאמא
אנון הויות באמצע כמא דאוקמוה. והא
אתמר. ובגין דלא בקיאים אלין דדרא בתראה,
שוין תרין זוגין ותפלין, מספיקא דלא ידעין
ברזא דא (תרוייהו איצטריכו).

ועוד מאן דשוי תפלין פדקא חזי, האי איהו מקיים מצוה במאמרה. וכגונא דצדיק איהו אות דאחיד בין קודשא בריה הוא ושכינתה, הכי איהו אחיד בתרוניהו בתמנסר ברפאן דצלותא. ואתמר בתפלין שח בינתים עברה היא בידו. ואתמר בצלותא ואפלו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק. זפאה פומא דבצלותא עביד ביה משפב לשכינתא והא איהו. (תהלים סח יד) אם תשפכון בין שפתים. דבהון אדני שפתי תפתח למשפבא בהון אימא עלאה דאתמר ביה (דברים כב ו) והאם רבצת על האפרחים.

ועוד, מי ששם תפלין פראוי, זהו שמקיים המצוה במאמרה, וכמו שצדיק הוא אות שאחוז בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו, כך הוא אחוז בשניהם בשמונה עשרה ברכות התפלה. ונאמר בתפלין, שח בינתים - עברה היא בידו. ונאמר בתפלה, ואפלו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק. אשרי הפה שבתפלה עושה בו משפב לשכינה, וזהו (תהלים סח) אם תשפכון בין שפתים, שבהן אדני שפתי תפתח, להשפכ בהם האם העליונה שנאמר בה (דברים כב) והאם רבצת על האפרחים.

דבזמנא דאיהי פרישת גדפהא על גזליא, דאנון ישראל, בשבתות ויומין טובין פמא דאוקמוה (לברך) הפורש ספת שלום עלינו, אשתכחו בחירו מכל אמין דעלמא. ובגין דא בשבתות ויומין טובין דאיהי רובצת על ישראל, לית לון דחילו מכל מקטרגין דעלמא. וכד ייתי יומין דחל אתמר בו (שם פסוק ז) שלח תשלח את האם.

שבזמן שהיא פורשת כנפיה על גזליה, שהם ישראל, בשבתות וימים טובים, כמו שבארוה (לברך) הפורש ספת שלום עלינו, נמצאו בחרות מכל אמות העולם, ומשום זה בשבתות וימים טובים שהיא רובצת על ישראל, אין להם פחד מכל המקטרגים שבעולם. וכשיבאו ימות החל, נאמר בו (שם) שלח תשלח את האם.

ומאי אית בין שכינתא עלאה לתתאה דכלא חד. אלא שכינתא תתאה איהי פיונה, ואתמר בה (תהלים סח יד) כנפי יונה נחפה בכסף, צריף לכסאה לה, דאיהי יראה ודחילו אשתכח מסטראה. בגין דאנטילת מסטרא דגבורה, דתמן סמא"ל למתבע דינין.

ומה יש בין השכינה העליונה לתחתונה שהכל אחד? אלא השכינה התחתונה היא פיונה, ונאמר בה (תהלים סח) כנפי יונה נחפה בכסף, צריף לכסותה, שהיא יראה ופחד נמצא מצדה, משום שנטלה מצד הגבורה ששם סמא"ל לתבע דינים.

ובגין דא צריף לכסאה לה מפמה מארי דינין, דלא אשתמודעין ביה. ובמאי בכסף דאיהו ימינא. דבגינה אתמר כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושף עליו חוט של חסד ביום. ובגין דא נחפה בכסף לרשמא לה מסטרא דרחמי, דלא ישתמודעין בה מארי דיניא.

ומשום זה צריף לכסות אותה מפמה בעלי דינים שלא מכירים אותו. ובמה? בכסף, שהוא ימין, שבגללו נאמר, כל העוסק בתורה בלילה, הקדוש ברוך הוא מושף עליו חוט של חסד ביום. ומשום זה נחפה בכסף לרשם אותה מצד הרחמים, שלא יפירו בה בעלי הדין.

אָבֵר אִימָא עֲלָאָה אִיהִי פְּנִשְׂרָא דְלָא דְחִילַת
מְּכַל עוֹפִין דְלַעֲלָא. וְגַדְפִין דִּילָהּ אֲנוּן
מְסוּף עֲלָמָא וְעַד סוּף עֲלָמָא. וּבְגִינָה אֲתָמַר
(דברים לב יא) פְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ, וְדָא יְרוּשְׁלָם. וְעֵלָה
אֲתָמַר (שם כב ו) כִּי יִקְרָא קִין צְפוּר. (דף קכב ע"א) דְקִין
דִּילָהּ אִיהִי יְרוּשְׁלָם דְלַעֲלָא. וְקִין דְצְפוּר
יְרוּשְׁלָם דְלַתְתָּא. זַפְּאָה פּוּמָא דְאִיהוּ קִין דִּילָהּ.
זַפְּאָה אֲוִרִיתָא וְצִלוֹתָא דְאִיהִי קִין לָהּ. זַפְּאָה
נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי קִין דִּילָהּ. דְכַד אִיהִי מְקַנְנָא
תַּמָּן לֹא דְחִילַת מְכַל מְקַטְרְגִין דְעֲלָמָא.

וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאַת נִשְׁמַת כָּל חַי, אִיהִי מְקַנְנַת
בְּצִלוֹתָא דְשִׁבְתָּהּ וְצַדִּיק. מְסַטְרָא דִּילָהּ
אֲתַקְרִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי כַּד חֲשָׁבִין יוֹמִין מְאִימָא
עֲלָאָה. וְאִיהִי יוֹמָא קַדְמָאָה דְפִסְחָה. וְיוֹמָא
קַדְמָאָה דְסַכּוֹת. וְשְׁכִינְתָּא תַתָּאָה חַג שְׁמִינִי
עֲצֵרַת וְאִיהִי יוֹם מַתָּן תּוֹרָה וְאִיהִי יוֹם
הַכַּפּוּרִים. כָּל צְלוֹתִין דְכָל שַׁבְּתוֹת וְיוֹמִין טְבִין
צְרִיכִין לְמַעַבְדַּד לִיהָ. וְהֵאֵי אִיהוּ דְאָמַר קָרָא
(ויקרא כג א) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' מְקַרְאֵי קִדְשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֲתֶם בְּמוֹעֲדֵם. מְאִי מוֹעֲדֵם. אִימָא
עֲלָאָה. וְצַרִּיף לְאֲכַלְלָא בְּהָ עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

זְכַר אִיהִי סְלִיקַת, אִיהִי סְלִיקַת עַל עֲמוּדָא
דְאֲמַצְעִיתָא. וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה (משלי
ל יט) דְרַף הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. עֲבִידַת אֲוִרְחָא תַּמָּן
וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדַעַת בִּיהָ אֵלָא לְבַעֲלָהּ. (בראשית ד כה)
וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ אֵלָא דְסְלִיק לִיהָ
עֲטָרָא עַל רִישָׁהּ תַּפְלִין עַל הָרֵאשׁ. וְכַד סְלִיקַת
כַּמָּה חִילִין סְלִיקִין עִמָּה. וְכַד נְחִיתַת כַּמָּה
חִילִין נְחִיתִין עִמָּה, וְאֲתַקְרִיאֻן נִשְׁמוֹת יְתֵרוֹת
דְיִרְתִּין עִמָּה קְדִישָׁא. וּבְהוֹן אִית לֹון נִיחָא
לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁבְּתוֹת וְיוֹמִין טְבִין.

אָבֵר הָאֵם הַעֲלִינָהּ הִיא פְּנִשְׂרָא,
שְׁלָא פּוּחַדַת מְכַל הַעוֹפוֹת
שְׁלַמְעֵלָה, וְהַכְּנָפִים שְׁלָהּ הֵם
מְסוּף הַעוֹלָם וְעַד סוּף הַעוֹלָם,
וּבְשִׁבְלָהּ נֶאֱמַר (דברים לב) פְּנִשְׂרָא
יַעִיר קִנּוּ, וְזוֹ יְרוּשְׁלָיִם. וְעֵלִיו
נֶאֱמַר (שם כב) כִּי יִקְרָא קִין צְפוּר.
שְׁתַּקֵּן שְׁלָהּ הִיא יְרוּשְׁלָיִם שֶׁל
מַעֲלָה, וְקִין הַצְּפוּר יְרוּשְׁלָיִם שֶׁל
מַטָּה. אֲשֶׁרֵי הַפָּה שֶׁהוּא הַקֵּן
שְׁלָהּ. אֲשֶׁרֵי הַתּוֹרָה וְהַתַּפְּלָה
שֶׁהִיא קִין שְׁלָהּ. אֲשֶׁרֵי הַנִּשְׁמָה
שֶׁהִיא הַקֵּן שְׁלָהּ. שְׁכֻשָׁהִיא
מְקַנְנַת שָׁם, לֹא פּוּחַדַת מְכַל
הַמְּקַטְרְגִים שֶׁל הַעוֹלָם.

וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאת נִשְׁמַת כָּל חַי.
הִיא מְקַנְנַת בְּתַפְלַת הַשִּׁבְתָּה,
וְצַדִּיק מֵהַצַּד שֶׁלּוֹ נִקְרְאת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, כְּשֶׁמַּחֲשָׁבִים הַיָּמִים
מֵהָאֵם הַעֲלִינָהּ, וְהִיא הַיּוֹם
הַרְאִשׁוֹן שֶׁל פִּסְחָה, וְהַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן
שֶׁל סַכּוֹת. וְהַשְּׁכִינָה הַתַּתְּחוּנָה חַג
שְׁמִינִי עֲצֵרַת, וְהִיא יוֹם מַתָּן
תּוֹרָה, וְהִיא יוֹם הַכַּפּוּרִים. כָּל
הַתַּפְּלוֹת שֶׁל כָּל הַשַּׁבְּתוֹת וְהַיָּמִים
הַטּוֹבִים צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ.
וְזֶהוּ שְׁאֵמַר הַפְּסוּק (ויקרא כג) אֵלֶּה
מוֹעֲדֵי ה' מְקַרְאֵי קִדְשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֲתֶם בְּמוֹעֲדֵם. מֵה זֶה
מוֹעֲדֵם? הָאֵם הַעֲלִינָהּ. וְצַרִּיף
לְהַכְּלִיל בְּהָ עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

וּבְשִׁהִיא עוֹלָה, הִיא עוֹלָה עַל
הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
שְׁלֵמָה (משלי) דְרַף הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם.
עוֹשֶׂה שָׁם דְרַף וְלֹא נוֹדַעַת בּוֹ
אֵלָא לְבַעֲלָהּ. וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת
אֲשֶׁתוֹ. אֵלָא שְׁמַעֲלָה אוֹתוֹ עֲטָרָה
עַל רֵאשׁוֹ, תַּפְלִין עַל הָרֵאשׁ.
וּכְשֶׁעוֹלָה, כַּמָּה צְבָאוֹת עוֹלִים
עִמָּה. וּכְשִׁיורְדַת, כַּמָּה צְבָאוֹת
יורְדִים עִמָּה, וְנִקְרְאוּ נִשְׁמוֹת
יְתֵרוֹת שְׁיורְשִׁים הַעֵם הַקְּדוֹשׁ,
וּבְהֵם יֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל מְנוּחָה בְּשַׁבְּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים.